

Filmi kažejo svet, v katerem živijo mladi

Vesna Tripkovič, vodja festivala Zoom

Veliko otroških in mladinskih filmov govori o osamljenosti, depresijah, ljubezenskih težavah, samopodobi

LJUBLJANA – Od danes do petka se bo v **Pionirskem domu** trlo mladih filmarjev in njihovih mentorjev, poteka namreč festival otroškega in mladinskega filma Zoom, ki je že drugič tudi mednaroden. Podelili bodo štiri klape: za najboljša slovenska otroški in mladinski film, enako tudi v mednarodni kategoriji.

ANDREJA ŽIBRET IFKO

Najboljši avtorji bodo prejeli tudi nagrado 200 evrov. Kot pravi Vesna Tripkovič, vodja festivala Zoom in vodja oddelka za kulturo v **Pionirskem domu**, je Zoom eden redkih festivalov, na katerem mladi dobijo tudi povratno informacijo o ustvarjanju. Na dopoldanskih delavnicah bo več kot 30 udeležencev, na popoldanskih projekcijah pa je izjemen odziv, pričakujejo najmanj 60 obiskovalcev na projekcijo.

Od kje ideja za festival?

Pobudo sta pred dvanajstimi leti dala filmski pedagog Marko Cafnik, ki je v **Pionirskem domu** poučeval filmsko vzgojo, in takratni vodja kulturnega oddelka Bojan Martinec. Želela sta dati poudarek otroški in mladinski produkciji, ne profesionalni, in se povezala z mentorji filmskih krožkov in klubov. **Pionirski dom** je med prvimi v Sloveniji, ki otrokom daje možnost, da se predstavijo s svojimi izdelki, ki jih ponudimo tudi na ogled, žirija pa izbere najboljše. Zadnja leta smo se povezali z Rokom Govednikom, ki je dal pobudo, da razširimo glas o festivalu po vsem svetu.

Letos ste prejeli 3060 filmov z vsega sveta, v konkurenci za izbor najboljšega se je uvrstilo 456

filmov iz Slovenije in tujine. Kako ste naredili selekcijo?

Filme dobivamo z vsega sveta in celin. Letos so prispeli filmi iz Irana, Afganistana, Indonezije, Severne in Južne Amerike, Rusije, Kanade, veliko jih je tudi iz balkanskih držav. Selektor je napovedal, da bo letos nekoliko več poudarka dal balkanskim državam. Prva selekcija so že pogoji ob razpisu: dolžina filma, predvsem pa mora biti avtor otrok ali mladostnik in tu jih odpade največ, prijavlja se namreč tudi veliko starejših avtorjev. Za otroški film morajo biti avtorji stari od 6 do 15 let, za mladinski pa od 16 do 19 let. S selektorjem smo se pogovarjali, da bomo morali narediti selekcijo filmov, pri katerih se res vidi, da je avtor otrok ali mladostnik, in tistih, ki nastanejo v okviru filmskih krožkov ali delavnic. Na teh delavnicah jim studio ponudi že tako kvalitetno opremo in mentorje, da zaradi tega zelo izstopajo. Razlika je včasih zelo očitna. Žirija ima potem težko delo: ali nagraditi otroka z izvirno idejo, izdelek pa ne more biti profesionalen, ali pa skupino otrok, ki so se udeležili zelo profesionalne delavnice in je temu primeren tudi izdelek.

Je že od vsega začetka tolikšno zanimanje?

Ko je bil festival samo slovenski, je bilo na Zoomu od 60 do 80 prijavljenih filmov na leto. Večinoma jih je bilo več osnovnošolskih kot srednješolskih. Med množico filmov je bila prepoznana danes priznana režiserka Sara Kern kot samostojna ustvarjalka, pa tudi naš žirant Nace Zavrl, ki se ukvarja s filmsko teorijo. Vedno smo poskrbeli za odlično žirijo usposobljenih strokovnjakov na filmskem področju, ki se ni ponavljala. Otrokom veliko pomeni, da lahko svoj film vidijo na velikem platnu v Festival-

ni dvorani.

Kakšnih tem se lotevajo mladi?

So zelo aktualni. Letos je veliko dokumentarnih filmov o beguncih, azilantih, nasilju, medvrstniškem nasilju. V slovenskih filmih se še posebno osnovnošolci ogromno ukvarjajo z ljubeznijo in medvrstniškimi odnosi v razredu. Veliko filmov prikazuje odvisnost od telefonov in interneta, govorijo o osamljenosti, depresijah, ljubezenskih težavah, o samopodobi. Preseneča veliko eksperimentalnih filmov, ki se poigravajo s tem, kaj mladostnik realno doživlja in kaj se mu dogaja v notranjosti, v primerih nasilja v družini in odvisnosti od interneta. Sploh srednješolci to prikazujejo zelo eksplicitno, na trenutke že strašljivo. Po načinu, kako to podajo, se vidi, da so veliko takih ali podobnih vsebin že videli ali doživeli.

Pripravljate tudi bogat spremljevalni program in delavnice, katera področja pri filmskem ustvarjanju mlade najbolj zanimajo?

Vsako leto se trudimo ponuditi nekaj novega. Med tradicionalnimi je delavnica igre, ki jo večina otrok zagradi z obema rokama. Nekateri so bolj tehnično usmerjeni, zato imamo tudi delavnico filmske produkcije, nekateri so bolj piščiči, za njih imamo delavnico scenaristike. Kot novost ponujamo delavnico o zvoku v filmu. Tudi mentorjem bomo letos prvič ponudili izobraževanje. Analizirali bomo filme, kaj se gleda, kaj je dobro in kaj slabo, kako dvigniti raven. Razmišljamo, da bi tudi na filmskem področju vpeljali izobraževanje skozi vse leto.

Otrokom veliko pomeni, da lahko svoj film vidijo na velikem platnu v Festivalni dvorani.

Vodja festivala Zoom Vesna Tripkovič FOTO JOŽE SUHADOLNIK